

ERKEKLER DE İSKAMBİLİ
KADINLAR GİBİ OYNASAYDI
George S. Kaufman

Kişiler:

JOHN

BOB

MARC

GEORGE

Yazarın işgüzarlığı: Ayrıca belirtmek gereksizdir belki, ama yine de söyleyelim; bu oyun bütün değerini *erkekçe* oynanıştan kazanmaktadır. Yani, oyuncular oyunu kadın sesiyle oynamaya özenmemelidir.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

İstenirse, perde açılmadan önce iki yandan birer İÇOĞLANI girebilir sahneye. Ellerindeki kartın üstünde oyunun adı yazılıdır. Kartı gösterdikten sonra çıkarlar.

JOHN'un evi. Oturma odası. İki kapılıdır: biri hole, öteki de evin başka odalarına açılır. Ortada bir oyun masası, masanın çevresinde de dört iskemle vardır. Oyun masasının hemen yanındaki ufak masada poker için gerekli eşyalar durmaktadır: süslü bir örtü, iskambil kâğıtları, fişler, sigara tablaları. Derli toplu, başka odalar gibi bir odadır işte.

Perde açılınca, JOHN yan odadan girer; dönüp kapıdan bağırır, bir şey unutmuştur sanki.

JOHN: Sakın unutayım deme, herşeyi zamanında isterim. En iyi porselenleri kullanacaksın. (*Kapıyı kapatmak üzereyken aklına bir şey daha gelir.*) Saat on birde pürolarla içkileri getirirsin, biz de oyunu bırakırız. (*Kapıyı kapatır; odayı gözden geçirir. Tozlu mu diye parmağını masanın üstüne sürer. İs-*

kemlelerden birini yarım santim kadar oynatır, bunun odayı daha da güzelleştirdiğini sanır. Sokak kapısı çalınır. JOHN aynaya koşarak kendine bir göz atar, kravatını düzeltir.) Buyurun! (BOB girer.) Merhaba Bob!

BOB: Merhaba John! Biraz erken geleyim de hazırlanacak birşeyler varsa yardım edeyim dedim.

JOHN: Teşekkürler, her şey hazır. Pastayı yaptım bile. Aaa... başındaki şapka yeni, değil mi?

BOB: Yok canım, hatırlamadın mı? Geçen bahar Knox mağazasından almıştım hani. Bu yıl bandların enini biraz genişlettiler. Ben de kendi kendime dedim ki, yeni bir şapka alacağıma, veririm bunu, bandını genişletirim dedim. Nasıl, beğendin mi?

JOHN: Çok güzel. Acaba benim başımda nasıl durur? (Şapkayı alır. Gitmeden önce saçını düzeltir. Aynada kendine bakar; döner.) Ne dersin, bana gitti mi?

BOB: Çok şeker oldun. Hem seni daha zayıf gösteriyor. (Masaya bakar) Kimler geliyor bu gece?

JOHN: George'la Marc.

BOB: Sahi? (Oturur.) Sence George biraz yaşlanmadı mı artık? Ethel'le araları nasılmış? Düzelmiş mi?

JOHN: Pek düzelmemiş.

BOB: Ethel de George'un nesini beğenmedi sanki?

Kapı çalınır.

JOHN: Buyurun!

GEORGE girer

GEORGE: (*Karşısındakileri görünce nedense şaşırmıştır.*) Merhaba çocuklar.

JOHN: Merhaba George! Vay vay vay vay!

BOB: (*Kalkar.*) Merhaba George! Seni hiç böyle genç görmemiştim.

GEORGE: (*Büyük bir coşkunlukla.*) Biraz önce kimi gördüm, biliyor musunuz? Ed Jennings'i. Neler anlattı, neler... Jim Perkiqs'den duymuş. Karısı Will Parker'dan ayrılmış.

BOB: Yok canım (*Oturur.*)

GEORGE: Ne dersiniz, ha? (*Coşkunluğu biraz geçer; çevresine bakınır.*) Oda ne kadar da da sevimli olmuş, John. Eşyaların yerini değiştirmişsin galiba. Çok cici olmuş. Ama darılmazsan bir şey söyleyeceğim. Bana kalırsa masanın eski yeri daha iyiydi. (*Odaya bir kere daha göz gezdirir.*) Bir de şu koltukları maviyle kaplatsan....

JOHN: Kahverengi nasıl?

GEORGE: Kahverengi de gider. Ha sahi, sana bir haberim var Bob.

BOB: Sahi? Nedir?

GEORGE: Tahmin et.

BOB: Canım meraklandırma insanı da söyle işte.

GEORGE: Peki peki. Frank Williams geçen gece giydiğin smokinin sana çok yakıştığını söyledi.

BOB: Sahi?

JOHN: Bebek nasıl, George?

GEORGE: Çok vızıldanıyor şu son günlerde. Diş çıkarıyor. Bu gece dadiyla bıraktım da öyle çıkabildim. (*Masaya oturur.*) Başka kimler geliyor?

JOHN: Marc geliyor yalnız.

GEORGE: (*Anlamlı anlamlı.*) Marc mı? Ben de sizinle Marc hakkında konuşmak istiyordum biraz. Marc son günlerde, şu Fleming denen kadınla çok sık dolaşmıyor mu?

BOB: Doğru. Dün Biltmore'da birlikte çay içmişler. Tom Hennessey'in kardeş çocuklarından biri görmüş.

JOHN: Hangisi?

BOB: Tanır mısınız bilmem... Ralph Wilson. Evli. İki çocuğu var hani.

GEORGE: Tanımaz olur muyum hiç! Hani şu çocuklarından biri ters gelmişti....

JOHN: Tamam tamam! Ben de hatırladım. (*Kapı çalınır.*) Buyurun!
MARC girer.

MARC: Merhaba çocuklar!

GEORGE, JOHN, BOB: Merhaba Marc!

MARC: Sizi beklediğime üzüldüm. Yeni bir hizmetçi aldık da eve... Bunun ne demek olduğunu bilirsiniz.

JOHN: Zararı yok. Bak bu yeleğe bayıldım işte Marc. Bakın çocuklar. Ne güzel bir yelek!

MARC: Fena değil, değil mi?

GEORGE: Enfes! Dönsene bir kere, bir de arkasına bakayım.

GEORGE ile JOHN kalkıp MARC'ın elbisesini incelemeye, pantolonunun kumaşını ellemeye başladılar.

MARC: Evde diktirdim. Gündelikçi bir terzi buldum, o dikti. Gündeliği dört dolar.

GEORGE: Bir saniye... ufak bir şey var da...
(*Parmağını ıslatıp MARC'ın cebinin üstündeki lekeyi siler.*)

JOHN: Eh, pokere otursak mı?

MARC: (*Oturarak.*) Başlıyalım. Ah, çok affedersin John, bir bardak su istesem... zahmet olacak sana

JOHN: Ne zahmeti Marc, şimdi getiririm.
GEORGE ile BOB otururlar.

MARC: Yerini söyle, ben alayım istersen.

JOHN: Yok canım, ben getiririm.

JOHN çıkar. Sessizlik. GEORGE, BOB, MARC anlamlı anlamlı birbirlerine bakarlar bir süre; sonra kafa kafaya verip konuşmaya başlarlar.

MARC: John pek iyi görünmüyor, değil mi?

BOB: Bence de. Dikkat ettiniz mi yüzündeki çizgilere. Artık saklayamıyor.

MARC: Çocukken çok şekerdi.

GEORGE: Doğru söyleyin, ömrünüzde hiç böyle berbat bir oda gördünüz mü?

MARC, biraz ilderdeki sehpaaya gider. Sehpanın üstündeki sigara paketini arkadaşlarına gösterir. Pakete tiksinierek bakarlar.

MARC: Ne olacak, on sentlik sigara işte!
(*Sessizlik*) Keşke kendim alsaydım suyu.
Bakalım mutfağı ne biçim bir mutfakmış,
onu da görürdüm. (*JOHN, elinde bir bardak
suyula girer.*) Ah teşekkürler John.

JOHN: Soğuk mu bari?

MARC: (*Suyu soğuk bulmamıştır aslında.*) Soğuk,
soğuk... Ama ben buzlu içerim suyu.
(*Oturur.*)

GEORGE: Bu akşam öyle nefis bir tatlı yedim
ki. Daha önce hiç yememiştim. Yeni bir
tatlı. Değişik bir şey.

BOB: Sahi! Ne tatlısıydı? Değişik bir tatlı
bulmak da öyle zor ki.

MARC: Öyle mi dersin?

GEORGE: Erikten yapılıyor. Hem malzemesi
yok denecek kadar az, hem de ansızın bir
misafir geldiği zaman....

BOB: Nasıl yapılıyor, anlat.

MARC: Kaç yumurta koyuyorsun içine?

*JOHN, ufak masanın yanındadır. Tatlı sözünü
duyunca döner.*

JOHN: Çok yağ gidiyor mu?

GEORGE: Yok canım.... En iyisi nasıl yapıldığını yazıp salı günü getireyim size.
MARC çenesinde bir sertlik hisseder. Parmağıyla uğuşturur sertliği; sonra cebinden kocaman bir ayna çıkarıp masaya koyar, çenesine bakar. Bir de traş makinesi çıkarır cebinden; jilet takıp traş olmaya başlar. Traş bitince bir saç fırçasıyla bir tarak çıkarıp saçlarını tarar. Ötekiler MARC'a aldırılmazlar bile. JOHN,

sırtı seyircilere dönük, ufak masanın yanındadır; BOB oturmuş, iskambil kâğıtlarıyla oyalanmaktadır; GEORGE sessiz sessiz sigara içmektedir. MARC, aynayı, traş makinesini, tarağı, fırçayı kaldırdıktan sonra BOB sessizliği bozar.

BOB: Hazır mıyız?

JOHN: Bir dakika. (Süslü örtüyü masaya örter.)
Şimdi oynayabiliriz.

MARC: (Örtüye dokunarak.) Ne güzel örtü bu, John. Nereden aldın?

JOHN: Canım neresi güzel bunun? Düpedüz saten işte. Macy'den aldım....

GEORGE: Sahi? Kaça aldın?

JOHN: Bir dolar altmış üç sente. Tenzilâtlı fiyat. Kenarına da danteli ben diktim, evde.

BOB: Nefis!

MARC: Aklıma geldi birden... Walter Sharp Paris'ten dönmüş....

GEORGE: Dönmüş mü?

MARC: Evet. Paris'te pantolonların boyu daha uzunmuş bu yıl.

GEORGE: Sahi?

Paris'te pantolonların uzaması onları bayağı telâşlandırmıştır.

JOHN: (Fişleri getirip yerini alır.) Nesine oynayacağız?

BOB: Nesine olursa? Potu bir sent olsun...

GEORGE: Ben vereyim mi kâğıtları? (Kâğıtları BOB'dan alır.)

MARC: Duydun mu, ne gelmiş Eddie Parker'in başına?

JOHN: Hayır, ne gelmiş?

MARC: Gazetelerde şu zayıflama ilânlarını görmüş. Bir deneyeyim demiş. Biliyorsunuz, evlendi evleneli epey kilo aldı.

GEORGE: On kilo almıştır hiç olmazsa.

MARC: Bazı haplar göndermişler... Hapları içince ne olmuş, biliyor musunuz?

GEORGE: Ne olmuş? (*MARC birşeyler fısıldar GEORGE'un kulağına.*) Deme.

JOHN ile BOB: (*Merakla.*) Ne olmuş, ne olmuş?

GEORGE, JOHN'un kulağına JOHN da BOB'un kulağına birşeyler fısıldarlar. Büyük heyecan.

MARC: Kâğıtlar kimde?

GEORGE: Bende. (*Kâğıtları dağıtmaya başar.*)

MARC: Ben pek kalamayacağım. Bütün gün bu mağaza senin bu mağaza benim, doluştım.

GEORGE: Benim de yarın berberde randevum var. Bakalım, yeni bir model deneyeceğim.

Kâğıtlar dağıtılmıştır.

BOB: (*Birkaç kâğıt alır eline.*) Hangisi büyük, as mı, papaz mı?

GEORGE: Kim konuşacak ilkin?

JOHN: Şu maça işaretlerine de bayılıyorum.

MARC: Fişlerin tanesi ne kadar olsun?

JOHN: Hepsi aynı olsun....

BOB: Tanesi bir sent....

GEORGE: Duydunuz mu, ucuz gecelik satışı başlamış.... Lord and Taylor'da!

MARC: Hizmetçine ne veriyorsun?

BOB: Altmış beş. Hiç bir iş yaptığı da yok.
GEORGE, MARC ve BOB bir ağızdan hizmetçiler hakkında konuşmaya başlarlar.
JOHN, bağırarak susturur onları.

JOHN: (*Heyecanla.*) Bir dakika! Çocuklar! Bir dakika! Bakın ne diyeceğim! Bir dakika!

GEORGE, MARC, BOB: Ne var?

JOHN: (*Heyecanla.*) Ben de ne diyecektim diye düşünüp duruyordum!

GEORGE, MARC, BOB: (*Bir ağızdan konuşmazlar; ayrı ayrı.*) Ne var?

JOHN: Önce söz verin kimseye bir şey çıtlatmayacağınıza. Bana da o şartla söylediler çünkü. Ağzımı bile açmayacağıma söz verdim.

GEORGE: Hadi, söylesene.

MARC: Eee?

BOB: Eee?

JOHN: Sid Heflin hakkında! Kimseye söylemeyeceksiniz, değil mi? Hiç olmazsa, benden duyduğunuzu söylemeyin.

GEORGE, MARC, BOB: Söylemeyiz!

JOHN: Dediler ki... söylemek yok haa.... yanında bir çocuk bekliyormuş....

MARC: Dünyada inanmam!

BOB: Çocuk mu?

GEORGE: Ne zaman?

JOHN: Nisan'da!

MARC: Nisan'da mı?

Parmaklariyle dörde kadar sayarlar.

GEORGE: Yoksa?...

JOHN: Tabii ya! Daha Ocak ayında evlenmişlerdi!

Kâğıtları önlerine bırakıp bir ağızdan konuşmaya başlarlar.

PERDE